

forsvarlig og god. Jeg har ikke noget imod, at der spares, men jeg vil dog sige, at Sparsommelighed i Jernbanedriften ogsaa kan drives for vidt, og navnlig kan man let spare paa Steder, hvor der fornuftigvis ikke maa spares. Jeg skal blot minde om, at Sparsommeligheden fra Administrationens Side ofte giver sig Udslag i Modstand mod Beboernes Ønsker om Udvidelse af en Holdeplads eller Landstation osv., idet man indvender: Det vil koste for meget, skønt det som Regel ved saadanne Smaaforbedringer kun drejer sig om meget ringe Beløb. I saadanne Tilfælde mener jeg, at for stor Sparsommelighed ikke alene er utidig, men ogsaa uklog. Jeg kan i den Henseende blot pege paa den Station, angaaende hvilken jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag, nemlig Bjerringbro, hvor jeg i særlig Grad er kendt med Forholdene. Det er ikke første Gang, at Bjerringbro Station skal udvides; det er kun nogle faa Aar siden, der blev foretaget Udvidelse af denne Station, men denne Udvidelse var neppe bleven færdig, før det viste sig, at den var for lille, og siden har man, om jeg saa maa sige, kørt paa Pumperne, og nu i det sidste Aar er man til Dels ogsaa kørt fast, saa at en Udvidelse er paatrængende nødvendig.

Da jeg ved 1ste Behandling omtalte Sagen, vidste jeg ikke, hvorledes den foreslaede Udvidelse vilde blive, jeg havde ikke set Planerne eller Tegningerne, som nu senere ere komne, men efter at jeg nu har set Planerne, er jeg klar over, at den foreslaede Udvidelse ikke vil blive fyldestgørende. Der findes Ulemper og Mangler ved Stationsforholdene, som der efter Planerne slet ikke vil blive gjort noget for at faa fjernet, og paa den anden Side er der efter Planerne foreslaet Ting, som i Virkeligheden ville blive ret kostbare, og som ere helt overflødige. Jeg skal tillade mig kort at fremstille, hvorledes Forholdene ere ved Stationen.

Omtrent 100 Alen vest for selve Stationsbygningen gaar Amtslandejeven over Banen, og Krydsnings- og Læssesporet gaar mod Vest ikke længere end hen til denne Landevej, saa at Landevejen kun gaar over Hovedsporet. Nu foreslaas det efter Planen, at Krydsnings- og Læssesporet skal forlænges, saa vidt jeg kan se, 6—7 Skinnelængder mod Vest, altsaa vest for det Punkt, hvor Landevejen skærer Banen. Det er klart, at naar Landevejen kommer til at gaa over disse Spor, vil det medføre ikke ringe

Ulemper for Beboerne, idet Landevejen vil blive afspærret i længere Tid end tidligere, hvad der vil medføre en ikke ringe Gêne for den meget store Trafik, der findes der. Det haves Baneautoriteterne selvfølgelig ogsaa været klare over, og for at bøde paa denne Ulempe, er det foreslaet, at der ved Hjørnet af Landevejen og Banen skal bygges et Vogterhus samt ansættes en Ledvogter, hvis Arbejde skal være at passe Bommen. Her er det, jeg vil gøre opmærksom paa, at man foreslaar noget, der udmærket godt kan undværes. Det er aldeles unyttigt at opføre dette Vogterhus og ansætte denne Vogter, fordi disse Bomme kunne udmærket godt passes fra selve Stationen. Saadan foregaar Passningen nu, idet man ved Spil og Kæder hæver og sænker Bommene, og der er Ud-sigt derhen fra selve Stationsbygningen, hvorhen der som sagt kun er en meget lille Afstand paa ca. 100 Alen.

Hvad derimod Forlængelsen af Krydsnings- og Læssesporene angaar, vil det selvfølgelig være bedre og mere praktisk, om disse Spor i Stedet for at blive forlængede imod Vest bleve forlængede imod Øst. Der er der nemlig ikke noget i Vejen, der ligger alt frit, og der egner Terrainet sig godt. Men vil man endelig forlænge Sporet over Landevejen mod Vest, saa vil den bedste og den mest rationelle Løsning være den, at Landevejen, der nu fører over Banen, bliver sænket under Banen. Forholdene her egne sig ganske godt dertil, idet Landevejen har Fald fra begge Sider af Baneanlægget, saa det vil være meget let at føre Vejen under Banen. Jeg vil derfor tillade mig at henvende mig til den højtærede Minister, om han ikke vil finde det rigtigt, at der blev optaget en Forhandling med vedkommende Amt og Kommune om Muligheden af at komme til en Overenskomst om at føre Landevejen under Banen.

Jeg kommer nu til de Mangler og Ulemper, der ikke ville blive afhjulpne efter den foreliggende Plan. Disse Ulemper ere nærmest knyttede til selve Stationsbygningen. Jeg skal da først omtale de uheldige Forhold med Hensyn til at komme til og fra Pakhuset. Dette er beliggende ved den vestre Ende af Stationen, og Ekspeditionen fra det finder Sted fra den nordre Side. Her findes der tre Døre, og der er altsaa Døre nok, men der er den slæmme Ulempe derved, at Adgangen til dem er meget vanskelig. Den ene af dem, den vestre, kan man slet ikke benytte, fordi Statsbaneterrainet ved Siden